# ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 29ης Σεπτεμβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-44/98 R II,

**Emesa Sugar (Free Zone) NV**, εταιρία δικαίου της Αρούμπα, με έδρα το Oranjestad (Αρούμπα), εκπροσωπούμενη από τον Gerard van der Wal, δικηγόρο στο Hoge Raad der Nederlanden, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue,

αιτούσα,

υποστηριζόμενη από

την **Κυβέρνηση της Αρούμπα**, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ρότερνταμ Pierre V. F. Bos και Marco Slotboom, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπουμένης από τον Thomas van Rijn, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης από

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως,** εκπροσωπούμενο από τους Jürgen Huber και Guus Houttuin, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

το **Βασίλειο της Ισπανίας,** εκπροσωπούμενο από τη Mónica López-Monis Gallego, abogado del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard E. Servais,

και

τη **Γαλλική Δημοκρατία,** εκπροσωπούμενη από τον Claude Chavance, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση παρατάσεως των προσωρινών μέτρων των οποίων τη λήψη υπέρ της αιτούσας αποφάσισε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου με τη διάταξή του της 30ής Απριλίου 1999, T-44/98 R II, Emesa Sugar κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

**Διάταξη**

**Νομικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς**

1 Δεδομένου ότι το νομικό πλαίσιο και το ιστορικό της παρούσας διαφοράς εκτίθενται λεπτομερώς στη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1999, T-44/98 R II, Emesa Sugar κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), κάθε σχετικό πληροφοριακό στοιχείο μπορεί να αναζητηθεί στις σκέψεις 1 έως 25 της διατάξεως αυτής.

**Διαδικασία**

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Μαρτίου 1998, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), προσφυγή, πρωτοκολληθείσα με τον αριθμό T-44/98, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της

23ης Δεκεμβρίου 1997 (VI/51329, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), με την οποία η Επιτροπή απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση που είχε υποβάλει η αιτούσα, δυνάμει του άρθρου 8, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ (ΕΕ L 349, σ. 26, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), ζητώντας τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής για 3 010 τόνους ζάχαρης με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ (στο εξής: ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ).

3 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Απριλίου 1998, υπέβαλε επίσης, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ), αφενός, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας και, αφετέρου, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, ώστε να απαγορευθεί στην Επιτροπή να εφαρμόσει, κατά την ίδια περίοδο, τις διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής ή/και του άρθρου 108β της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1, στο εξής: απόφαση ΥΧΕ), όπως τροποποιήθηκε, καθόσον οι διατάξεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της εισαγωγής στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών.

4 Με διάταξη της 14ης Αυγούστου 1998, T-44/98 R, Emesa Sugar κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-3079), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την ως άνω αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

5 Κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως εκ μέρους της αιτούσας, η εν λόγω διάταξη αναιρέθηκε με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-364/98 P(R), Emesa Sugar κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. I-8815), με την οποία η υπόθεση αναπέμφθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου.

6 Μετά την αναπομπή αυτή ενώπιον του Πρωτοδικείου και μετά το πέρας της έγγραφης και, στη συνέχεια, της προφορικής διαδικασίας και κατόπιν της ανταλλαγής αλληλογραφίας ύστερα από αίτημα προς παροχή πληροφοριών εκ μέρους του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, ο τελευταίος εξέδωσε τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

«1) [Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου] Αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 108β της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, και της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1997 (VI/51329) έναντι της εταιρίας Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) Επιτρέπει στην Emesa Sugar (Free Zone) NV να εισάγει αλεσμένη ζάχαρη καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών (ΥΧΕ) στην Κοινότητα, κατά την έννοια του άρθρου 6 του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 91/482, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στην εν λόγω απόφαση όπως αυτή ίσχυε μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1997, υπό τους ακόλουθους όρους και περιορισμούς:

— οι ως άνω επιτρεπόμενες εισαγωγές υπόκεινται στις διατάξεις της αποφάσεως 91/482, όπως ίσχυαν πριν από την έναρξη της ισχύος της αποφάσεως 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482 [(ΕΕ L 329, σ. 50)], εξαρτώμενες ιδίως από την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού εισαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα [(ΕΕ L 331, σ. 1)], την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού EUR-I και από την υποχρέωση συστάσεως εγγυήσεως ύψους 3 ευρώ ανά τόνο, ελευθερούμενης εφόσον η εισαγωγή πραγματοποιείται σύμφωνα με το πιστοποιητικό εισαγωγής·

— ο μέγιστος επιτρεπόμενος όγκος εισαγωγών είναι 7 500 τόνοι για περίοδο έξι μηνών από την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως·

— η εισαγόμενη στην Κοινότητα ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ πρέπει να πωλείται σε τιμή τουλάχιστον ίση προς την τιμή παρεμβάσεως που ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81, του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, όπως έχει τροποποιηθεί [(ΕΕ L 177, σ. 4)]·

— η Emesa Sugar (Free Zone) NV θα μπορεί να εισάγει ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ υπό την προϋπόθεση συστάσεως ασφαλείας με τη μορφή τραπεζικής εγγυήσεως ύψους 28 USD ανά τόνο ζάχαρης που επιθυμεί να εισαγάγει σύμφωνα με την παρούσα διάταξη. Η ασφάλεια αυτή πρέπει να συσταθεί το αργότερο την ημερομηνία παρουσιάσεως της ζάχαρης στο τελωνείο με σκοπό την υποβολή σχετικής δηλώσεως προς κάλυψη του ανωτέρω ορισθέντος όγκου. Το ύψος της ασφάλειας που πρέπει να συσταθεί ανά τόνο ζάχαρης θα αυξάνεται ή θα μειώνεται:

— σε συνάρτηση με την αύξηση ή τη μείωση της τιμής παρεμβάσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1785/81,

— σε συνάρτηση με τη μείωση ή την αύξηση της εγγυημένης τιμής περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 8 της τέταρτης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΚ, που υπογράφηκε στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989.

άση αναφοράς για τη μείωση ή την αύξηση του ποσού της ασφαλείας είναι η τιμή παρεμβάσεως ή η εγγυημένη τιμή την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας διατάξεως.

— Κατόπιν εντολής του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, το συνολικό ποσό της ασφαλείας θα καταπέσει υπέρ της Κοινότητας αν το Δικαστήριο κρίνει, διαρκούσας της εξάμηνης περιόδου που αρχίζει την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας διατάξεως, ότι το άρθρο 108β δεν είναι ανίσχυρο με την απόφαση που αναμένεται να εκδοθεί στην υπόθεση C-17/98·

— κατά τη διάρκεια της ισχύος του διατασσόμενου προσωρινού μέτρου, η Emesa Sugar (Free Zone) NV δεν θα μπορέσει να υποβάλει κανένα αίτημα χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ·

3) Αν εκδοθεί εντός έξι μηνών από της υπογραφής της παρούσας διατάξεως η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-17/98:

— η παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων (φέρουσα αριθμό πρωτοκόλλου Τ-44/98 R II) θα επαναληφθεί εφόσον το Δικαστήριο δεν κηρύξει ανίσχυρο το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ και οι διάδικοι θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Η συνέχεια την οποία θα δώσει στην παρούσα διαδικασία ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα καθοριστεί με νέα διάταξη, ενώ ορίζεται παράλληλα ότι η Emesa Sugar (Free Zone) NV θα μπορέσει να συνεχίσει να εισάγει στην Κοινότητα τη ζάχαρη που θα της παραδοθεί "ελεύθερη επί του πλοίου" (FOB) πριν την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου i) μέχρις ορίου 7 500 τόνων, ii) κατά τη διάρκεια περιόδου έξι μηνών από της ημερομηνίας υπογραφής της παρούσας διατάξεως και iii) σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του σημείου 2 του διατακτικού·

— η παρούσα διάταξη θα συνεχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της μέχρι τη λήξη της περιόδου των έξι μηνών αν το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ είναι ανίσχυρο και αν το Πρωτοδικείο δεν έχει εκδώσει την απόφασή του επί της υποθέσεως της κύριας δίκης (που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-44/98).

4) Με την επιφύλαξη της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-17/98 πριν από το πέρας της πρώτης εξάμηνης περιόδου περί της οποίας γίνεται λόγος στην παρούσα διάταξη, θα επιτραπεί η εισαγωγή μιας ποσότητας ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ που θα προσδιοριστεί για μια νέα περίοδο με έκδοση διατάξεως την οποία η Emesa Sugar (Free Zone) NV θα καλέσει τον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εκδώσει, υποβάλλοντας σχετικό αίτημα σε εύθετο χρόνο, δύο μήνες πριν από τη λήξη της πρώτης εξάμηνης περιόδου.

(...)»

7 Στις 30 Ιουλίου 1999 η αιτούσα υπέβαλε αίτημα ανανεώσεως των προσωρινών μέτρων που αποφάσισε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου με τη διάταξή του της 30ής Απριλίου 1999.

8 Οι λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του αιτήματος αυτού. Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία δεν απάντησαν στην εν λόγω πρόσκληση.

9 Η Κυβέρνηση της Αρούμπα, αφενός, και η Επιτροπή και το Συμβούλιο, αφετέρου, κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του αιτήματος αυτού στις 3 και τις 8 Σεπτεμβρίου 1999, αντίστοιχα.

10 Αφού της ζητήθηκε από τον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, η αιτούσα, με έγγραφο της 17ης Σεπτεμβρίου 1999, απάντησε στις αντιρρήσεις που προέβαλαν η Επιτροπή και το Συμβούλιο με τις παρατηρήσεις τους της 8ης Σεπτεμβρίου 1999.

## Σκεπτικό

*Αντικείμενο και περιεχόμενο του αιτήματος*

11 Με τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999 ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δέχθηκε ότι επιβαλλόταν εκ των περιστάσεων η λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων.

12 Δεδομένης της υποβολής αιτήματος ανανεώσεως των προσωρινών μέτρων που χορηγήθηκαν με τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999, εναπόκειται πλέον στον κρίνοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να λάβει θέση επί των προϋποθέσεων εισαγωγής στην Κοινότητα ορισμένης ποσότητας ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ για μια νέα περίοδο που θα αρχίζει την επομένη της 30ής Οκτωβρίου 1999, οπότε λήγει η περίοδος ισχύος των ως άνω προσωρινών μέτρων.

13 Δεδομένου ότι κανένας από τους διαδίκους δεν εκφράζει αντιρρήσεις επί της αρχής σχετικά με την ανανέωση των προσωρινών μέτρων που έχουν διαταχθεί υπέρ της αιτούσας, η διαφορά αφορά αποκλειστικά τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να διαταχθεί η ανανέωση αυτή και, ειδικότερα, τη διάρκεια ισχύος των εν λόγω προσωρινών μέτρων, την ποσότητα ζάχαρης την οποία θα επιτραπεί να εισαγάγει στην Κοινότητα η αιτούσα και το ποσό της τραπεζικής εγγυήσεως που θα πρέπει να συστήσει.

*Ισχυρισμοί των διαδίκων*

14 Με τις από 8 Σεπτεμβρίου 1999 παρατηρήσεις της η Επιτροπή ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η διάρκεια της ισχύος των προσωρινών μέτρων δεν μπορεί να βαίνει πέραν της 29ης Φεβρουαρίου 2000, ημερομηνίας λήξεως της ισχύος της αποφάσεως ΥΧΕ, εκτός αν η ισχύς της αποφάσεως αυτής παραταθεί.

15 Δεύτερον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η σχετική ποσότητα πρέπει να είναι ανάλογη προς τη διάρκεια των προσωρινών μέτρων, που είναι τέσσερις μήνες το πολύ, και προς το επείγον των μέτρων αυτών. Με το από 30 Ιουλίου 1999 έγγραφό της η αιτούσα δεν εξήγησε γιατί η άδεια εισαγωγής νέας ποσότητας 7 500 τόνων ζάχαρης είναι απαραίτητη για την επιβίωσή της, ούτε γιατί μια μικρότερη ποσότητα δεν επαρκεί. Επομένως, πρέπει να προσδιοριστεί η ελάχιστη ποσότητα ζάχαρης που θα πρέπει να επιτραπεί να εισαγάγει η αιτούσα ώστε να εξασφαλιστεί η επιβίωσή της, με βάση τη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων. Η Επιτροπή επιθυμεί να παράσχει η αιτούσα πληροφοριακά στοιχεία επ' αυτού.

16 Τρίτον, η εγγύηση την οποία πρέπει να συστήσει η αιτούσα πρέπει να αναθεωρηθεί ενόψει της οικονομικής καταστάσεώς της, δηλαδή λαμβανομένων υπόψη των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε και των εσόδων που αποκόμισε η αιτούσα από της λήψεως των προσωρινών μέτρων βάσει της διατάξεως της 30ής Απριλίου 1999, του πραγματοποιηθέντος κέρδους και των χρεών τα οποία το κέρδος αυτό της παρέσχε τη δυνατότητα να εξοφλήσει. Η εγγύηση αυτή πρέπει να καθορισθεί σε ελάχιστο ποσό 43 δολαρίων ΗΠΑ (USD) ανά τόνο. Η Επιτροπή επιθυμεί να παράσχει η αιτούσα πληροφοριακά στοιχεία επ' αυτού.

17 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι τα νέα προσωρινά μέτρα πρέπει να παύσουν να ισχύουν μετά τις 29 Φεβρουαρίου 2000 ή, αν η περίοδος εφαρμογής της αποφάσεως ΥΧΕ παραταθεί χωρίς ουσιαστική τροποποίηση του εμπορικού καθεστώτος, μετά τις 30 Απριλίου 2000.

18 Το Συμβούλιο θεωρεί επίσης ότι η ποσότητα ζάχαρης που πρέπει να επιτραπεί στην αιτούσα να εισαγάγει οφείλει να είναι ανάλογη προς τη διάρκεια των προσωρινών μέτρων και ότι απαιτείται να αποδειχθεί ότι ποσότητα ύψους 7 500 τόνων είναι απαραίτητη για την επιβίωση της επιχειρήσεως. Κατά το Συμβούλιο, η ποσότητα της ζάχαρης και η εγγύηση που όρισε η διάταξη της 30ής Απριλίου 1999 παρέσχαν στην αιτούσα τη δυνατότητα να εξοφλήσει τουλάχιστον το ήμισυ των χρεών της. Όμως, αυτή η δυνατότητα εξοφλήσεως για τους έξι πρώτους μήνες είναι απολύτως επαρκής για την εξασφάλιση της επιβιώσεως της επιχειρήσεως, λαμβανομένης υπόψη της προσφοράς αποπληρωμής με δόσεις στην οποία προέβη ένας από τους δανειστές της, η εταιρία Free Zone Aruba NV. Επομένως, το ποσό της εγγυήσεως και η ποσότητα της ζάχαρης πρέπει να προσαρμοστούν σε σχέση με την παρούσα κατάσταση της αιτούσας.

19 Η αιτούσα, υποστηριζόμενη από την Κυβέρνηση της Αρούμπα, διατείνεται ότι η ζητούμενη ανανέωση, σύμφωνα με το διατακτικό της διατάξεως της 30ής Απριλίου 1999, πρέπει να εξαρτηθεί από τους ίδιους όρους οι οποίοι ίσχυαν για τα μέτρα που είχαν διαταχθεί υπέρ αυτής, οπότε πρέπει να της επιτραπεί να εισαγάγει στην Κοινότητα ποσότητα ζάχαρης 7 500 τόνων κατά τη διάρκεια τη περιόδου από 30 Οκτωβρίου 1999 μέχρι 29 Απριλίου 2000. Πράγματι, οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις που δικαιολογούσαν τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων παραμένουν οι ίδιες.

20 Με το από 17 Σεπτεμβρίου 1999 έγγραφό της η αιτούσα αμφισβητεί ότι θα πρέπει να αποδείξει εκ νέου ότι οι περιστάσεις που δικαιολογούσαν τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων εξακολουθούν να υφίστανται και ότι τόσο η ποσότητα της ζάχαρης που επιθυμεί να εισαγάγει στην Κοινότητα όσο και το ποσό της εγγυήσεως που πρέπει να συστήσει αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για την επιβίωσή της. Αμφισβητεί επίσης ότι η ποσότητα που θα της επιτραπεί να εισαγάγει και το ύψος της εγγυήσεως που οφείλει να συστήσει πρέπει να καθοριστούν σε συνάρτηση με τη διάρκεια των προσωρινών μέτρων και με το επείγον που υφίσταται ως προς τη λήψη τους. Τέλος, αμφισβητεί την περιορισμένη διάρκειά τους την οποία προτείνουν τα κοινοτικά όργανα.

21 Στην ουσία, τα κοινοτικά όργανα δεν απέδειξαν την ύπαρξη πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα πρέπει να εκτιμήσει την κατάσταση της αιτούσας διαφορετικά απ' ό,τι έπραξε με τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999.

22 Διευκρινίζει ότι η βελτίωση της οικονομικής της καταστάσεως από τις 30 Απριλίου 1999 δεν της παρέχει τη δυνατότητα να αρκεστεί σε ποσότητα μικρότερη των 7 500 τόνων. Η αιτούσα εταιρία μπόρεσε να επαναλάβει τις αγορές πρώτης ύλης και την παραγωγή της μόνο μετά τις 30 Απριλίου 1999, δηλαδή αφού βεβαιώθηκε για τις δυνατότητες διαθέσεως του προϊόντος της. Το πρώτο σχετικό φορτίο έφθασε στον λιμένα του Ρότερνταμ στις 26 Ιουλίου 1999 και οι πρώτες πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν μόλις τον Αύγουστο του 1999. Λαμβανομένου υπόψη του συνήθους χρόνου που μεσολαβεί μέχρι την πληρωμή, οι πρώτες σχετικές καταβολές έγιναν μόλις πολύ πρόσφατα. Η εταιρία αυτή υποστηρίζει ότι, αν έπρεπε να ανακοινώσει τώρα στους πελάτες της ότι, μετά τις 30 Οκτωβρίου 1999, οι πωλήσεις της δεν θα

μπορούν πλέον να καλύπτουν τις επιθυμητές ποσότητες, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να κλονιστεί η αξιοπιστία της έναντι των πελατών της και να μειωθούν οι εισπράξεις της, οπότε θα περιοριζόταν η «απόδοση» του ζητηθέντος και χορηγηθέντος προσωρινού μέτρου, το αντικείμενο του οποίου ήταν να της παρασχεθούν τα μέσα για να επιβιώσει και να λειτουργήσει ως επιχείρηση αναμένοντας την έκδοση αποφάσεως στις υποθέσεις T-43/98, Emesa Sugar κατά Συμβουλίου, και T-44/98, Emesa Sugar κατά Επιτροπής, που εκκρεμούν ενώπιον του Πρωτοδικείου, και στην υπόθεση C-17/98 (η οποία αφορά προδικαστικό ερώτημα που θέτει ζήτημα κύρους της προαναφερθείσας αποφάσεως 97/803, της 24ης Νοεμβρίου 1997, ιδίως καθόσον με αυτήν προσετέθη το άρθρο 108β στην απόφαση ΥΧΕ).

23 Όσον αφορά τη διάρκεια, η αιτούσα διατείνεται ότι το πλοίο με το πρώτο φορτίο εμπορευμάτων που εξήχθη μετά την ως άνω διάταξη αναχώρησε από την Αρούμπα τον Ιούλιο του 1999 και ότι τα διαδοχικά στάδια της αγοράς, της παραγωγής, της πωλήσεως και της διαθέσεως στο εμπόριο απαιτούν χρόνο οκτώ έως δώδεκα εβδομάδων.

24 Επιπλέον, είναι μάλλον απίθανο να ισχύσει ήδη από 1ης Μαρτίου 2000 μια νέα απόφαση ΥΧΕ, ιδίως διότι, αφενός, η Επιτροπή δεν έχει ακόμα υποβάλει στο Συμβούλιο σχετική πρόταση και, αφετέρου, η απόφαση ΥΧΕ προβλέπει τη δυνατότητα ενός μεταβατικού καθεστώτος.

25 Η αποδοχή του επιχειρήματος του Συμβουλίου και της Επιτροπής θα οδηγήσει σε χορήγηση προσωρινού μέτρου διαρκείας τεσσάρων μηνών από τις 30 Οκτωβρίου 1999, που θα αφορά όμως μόνο δύο μήνες (τον Δεκέμβριο και τον Ιανουάριο) και, ενδεχομένως — σε περίπτωση παρατάσεως της ισχύος της αποφάσεως ΥΧΕ — δύο επιπλέον μήνες, πράγμα το οποίο δεν θα είχε καμία χρησιμότητα για την αιτούσα. Αν η δίμηνη παράταση από 1ης Μαρτίου 2000 εξαρτάται από την εκ μέρους του Συμβουλίου λήψη μεταβατικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 240, παράγραφος 4, της αποφάσεως ΥΧΕ, αυτή δεν θα μπορέσει να αποφασιστεί παρά μόνο τον Φεβρουάριο του 2000. Τότε ένα συμπληρωματικό μέτρο δίμηνης διάρκειας δεν θα έχει καμία σημασία για την αιτούσα, δεδομένου του διαστήματος των οκτώ έως δώδεκα εβδομάδων που θα πρέπει να μεσολαβήσει. Επομένως, η διάρκεια του εν λόγω μέτρου πρέπει να καθοριστεί σε έξι μήνες, έτσι ώστε το μέτρο αυτό να έχει αποτελεσματικότητα. Ενδεχομένως, η Επιτροπή θα μπορεί πάντοτε να υποβάλει αίτηση στο Πρωτοδικείο κατά το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας του για να ζητήσει τροποποίηση της περιόδου ισχύος του μέτρου αν συντρέχει λόγος βάσει του ισχύοντος καθεστώτος ΥΧΕ.

26 Όσον αφορά την τραπεζική εγγύηση, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η οικονομική της κατάσταση δεν βελτιώθηκε τόσο ώστε να δικαιολογεί τραπεζική εγγύηση μεγαλύτερη των 28 USD ανά τόνο, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης προσαρμογής της προς την εγγυημένη τιμή και προς την τιμή παρεμβάσεως. Εξάλλου, το ποσό των 43 USD ανά τόνο, που προτείνει η Επιτροπή, δεν θα είχε λιγότερο συμβολικό χαρακτήρα συγκρινόμενο με την επιστροφή κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα, που ανέρχεται σε 500 USD ανά τόνο, έναντι του σήμερα ισχύοντος ποσού των 28 USD ανά τονο.

27 Τέλος, υπενθυμίζοντας τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στο από 26 Μαρτίου 1999 έγγραφό της (βλ. τη σκέψη 39 της διατάξεως της 30ής Απριλίου 1999), η αιτούσα υπογραμμίζει ότι, για να εξοφλήσει τα χρέη της, έπρεπε να πραγματοποιεί κέρδος 62,60 USD ανά τόνο (σε περίπτωση όγκου εισαγωγών ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ ανερχόμενου σε 7 500 τόνους) ή 31,30 USD ανά τόνο (σε περίπτωση όγκου εισαγωγών 15 000 τόνων), στοιχεία τα οποία δεν αμφισβητούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Επομένως, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα εν λόγω στοιχεία για την ανανέωση των προσωρινών μέτρων. Ενόψει του όγκου των εισαγωγών της στην Κοινότητα, του γεγονότος ότι αυτές άρχισαν να πραγματοποιούνται μόνον από τα τέλη του Ιουλίου και του γεγονότος ότι μόλις πολύ πρόσφατα άρχισε να της καταβάλλεται το τίμημα για τις σχετικές πωλήσεις, η κάλυψη του παθητικού της μόλις τώρα αρχίζει.

28 Η αιτούσα ζητεί την παράταση των μέτρων που χορηγήθηκαν με τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999 με τους ίδιους όρους, ζητεί δε την έκδοση αποφάσεως το συντομότερο δυνατόν.

*Εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή*

Επί της διάρκειας ισχύος των προσωρινών μέτρων

29 Κατά το άρθρο 240, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, η απόφαση αυτή ισχύει για περίοδο δέκα ετών από την 1η Μαρτίου 1990.

30 Δεδομένου ότι, καταρχήν, η απόφαση ΥΧΕ πρόκειται να παύσει να ισχύει στις 29 Φεβρουαρίου 2000, η αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 108β της εν λόγω αποφάσεως, που διατάχθηκε με τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999, δεν μπορεί να παραταθεί πέραν της περιόδου εφαρμογής της αποφάσεως ΥΧΕ.

31 Επομένως, δεδομένης της ημερομηνίας κατά την οποία θα λήξει η δυνατότητα εφαρμογής της αποφάσεως ΥΧΕ και δεδομένων ορισμένων επιταγών πρακτικής φύσεως, οι οποίες συνδέονται με τα στάδια της εισαγωγής, της μεταποιήσεως και της εξαγωγής προς την Κοινότητα, τα οποία οφείλει να ακολουθεί η αιτούσα, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι η αιτούσα πρέπει να μπορέσει να συνεχίσει την εξαγωγή προς την Κοινότητα, από την ημερομηνία λήξεως της εξάμηνης περιόδου την οποία όρισε η διάταξη της 30ής Απριλίου 1999, της ζάχαρης που θα της παραδοθεί «ελεύθερη επί του πλοίου» (FOB) πριν από τις 29 Φεβρουαρίου 12000, υπό τους όρους που καθορίζει η παρούσα διάταξη.

32 Εντούτοις, εάν το Δικαστήριο, διαρκούσας αυτής της νέας περιόδου τεσσάρων μηνών, η οποία αρχίζει στις 31 Οκτωβρίου 1999 και λήγει στις 29 Φεβρουαρίου 2000, εκδώσει την απόφασή του στην υπόθεση C-17/98 και κρίνει ότι οι διατάξεις της αποφάσεως ΥΧΕ που εισήγαγαν περιορισμό των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ δεν είναι ανίσχυρες, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα καλέσει τους διαδίκους της παρούσας διαδικασίας να του υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της εν λόγω αποφάσεως και θα ορίσει, εκδίδοντας σχετική διάταξη, ποια συνέχεια πρέπει να επιφυλαχθεί στην παρούσα διαδικασία, εξυπακουομένου ότι η Emesa Sugar (Free Zone) NV δεν θα μπορέσει να συνεχίσει την εισαγωγή στην Κοινότητα της ζάχαρης που θα της έχει παραδοθεί «ελεύθερη επί του πλοίου» (FOB) πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως του Δικαστηρίου υπό τους όρους που καθορίζει η παρούσα διάταξη.

33 Αντιθέτως, αν το Δικαστήριο δεχθεί, διαρκούσας της ως άνω τετράμηνης περιόδου, ότι οι διατάξεις της απόφασης ΥΧΕ που εισήγαγε περιορισμό των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ είναι ανίσχυρες, η διάταξη θα εξακολουθήσει να παράγει τα αποτελέσματά της μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής, εκτός αν το Πρωτοδικείο εκδώσει την απόφασή του στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-44/98, πριν από το πέρας της ως άνω περιόδου.

Επί της ποσότητας ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ που μπορεί να εισαχθεί στην Κοινότητα

34 Με τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999 ο κρίνας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δέχθηκε ότι η αιτούσα βρισκόταν σε οικονομική κατάσταση που απειλούσε την επιβίωσή της, διότι ο κίνδυνος να κηρυχθεί σε πτώχευση ήταν υπαρκτός, οπότε θεωρήθηκε ότι υφίσταντο επαρκείς ενδείξεις ως προς την προϋπόθεση του επείγοντος. Για την εκτίμηση αυτή ο δικαστής έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η χρήση 1998 έληξε με ζημίες 421 950 USD και ότι οι ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις που προβάλλονταν έναντι της αιτούσας εταιρίας στις 31 Δεκεμβρίου 1998 ανέρχονταν σε 469 288 USD.

35 Με τα έγγραφα της 8ης Σεπτεμβρίου 1999 η Επιτροπή και το Συμβούλιο θεωρούν ότι η ποσότητα ζάχαρης που μπορεί να εισαχθεί στην Κοινότητα στο πλαίσιο της ανανεώσεως των προσωρινών μέτρων πρέπει να είναι ανάλογη με το επείγον που υφίσταται όσον αφορά τη λήψη των μέτρων αυτών.

36 Συναφώς, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η αιτούσα με το από 17 Σεπτεμβρίου 1999 έγγραφό της του παρέχουν τη δυνατότητα να συμπεράνει ότι η εισαγωγή ποσότητας 7 500 τόνων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ είναι δικαιολογημένη έναντι της σχετικής με το επείγον προϋποθέσεως.

37 Αφενός, οι παραδόσεις ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στις οποίες προέβη η αιτούσα μετά τη διάταξη της 30ής Απριλίου 1999 πραγματοποιήθηκαν μόλις τον Αύγουστο του 1999 και οι πρώτες πληρωμές των πελατών της έλαβαν χώρα μόλις πολύ πρόσφατα. Επομένως, είναι μάλλον απίθανο να μπόρεσε η αιτούσα να εξοφλήσει τους δανειστές της σε επαρκή βαθμό, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποφεύχθηκε η απειλή της χρεωκοπίας, δεδομένου ότι οι δανειστές αυτοί δικαιούνται πάντοτε να κινήσουν τη διαδικασία που οδηγεί σε πτώχευσή της.

38 Αφετέρου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το ύψος της τραπεζικής εγγυήσεως που συμφωνήθηκε μεταξύ της αιτούσας, της Επιτροπής και του Συμβουλίου υπολογίστηκε με βάση έναν όγκο εισαγωγών στην Κοινότητα 15 000 τόνων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ. Πράγματι, το ύψος της εγγυήσεως υπολογίστηκε αρχικά έτσι ώστε, μετά την αφαίρεσή της από το κέρδος από την πώληση κάθε τόνου ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, να απομένει ποσό 31,30 USD ανά τόνο με σκοπό την εξόφληση των δανειστών της, δεδομένου ότι το γινόμενο του ποσού αυτού των 31,30 USD πολλαπλασιαζομένου με τον όγκο των 15 000 τόνων αντιστοιχεί προς το ύψος των ληξιπρόθεσμων οφειλών της. Ενόψει όλων αυτών των στοιχείων τα οποία λαμβάνονται υπόψη ως βάση για τους σχετικούς υπολογισμούς, τα οποία συμφωνήθηκαν μεταξύ της αιτούσας, της Επιτροπής και του Συμβουλίου μετά την ακρόαση των διαδίκων της 17ης Μαρτίου 1999, η πραγματική εξόφληση των δανειστών, που είναι αναγκαία για την προσωρινή τουλάχιστον αποτροπή του υπαρκτού κινδύνου πτωχεύσεως της αιτούσας, δικαιολογεί να της επιτραπεί να εισαγάγει εκ νέου ποσότητα 7 500 τόνων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ στην Κοινότητα. Το επιχείρημα το οποίο αντλεί το Συμβούλιο από την προσφορά της σταδιακής αποπληρωμής, την οποία υπέβαλε η Free Zone Aruba NV (παράρτημα 8 του εγγράφου που απηύθυνε η αιτούσα στον Γραμματέα του Πρωτοδικείου), δεν μπορεί να γίνει δεκτό, διότι η εν λόγω προσφορά αφορά μόνο τη σταδιακή αποπληρωμή των χρεών για το έτος 1998.

39 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι ο καθορισμός ποσότητας 7 500 τόνων ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ δυνάμενης να εισαχθεί στην Κοινότητα σε διάστημα έξι μηνών αντί ποσότητας 15 000 τόνων δυνάμενης να εισαχθεί σε διάστημα ενός έτους έγινε κατόπιν αποδοχής αιτήματος της Επιτροπής κατά την ακρόαση των διαδίκων της 17ης Μαρτίου 1999. Πράγματι, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι σκόπιμο ήταν να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να εξαγάγει εσπευσμένα η αιτούσα 15 000 τόνους στην Κοινότητα πριν από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-17/98, η οποία αναμενόταν πριν από το τέλος της πρώτης εξάμηνης περιόδου.

40 Εξάλλου, τα στάδια της αγοράς, της εισαγωγής και της εξαγωγής στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, καθώς και η ανάγκη να δοθεί στην αιτούσα η δυνατότητα να ασκήσει την οικονομική της δραστηριότητα υπό συνθήκες ασφαλείας δικαίου απαιτούν να εκδικαστεί σύντομα η παρούσα αίτηση παρατάσεως των προσωρινών μέτρων, γιατί διαφορετικά η αιτούσα θα στερηθεί του δικαιώματος που της έχει αναγνωριστεί, δηλαδή της εξαγωγής ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ καθ' όλη την περίοδο για την οποία της επετράπη η διενέργεια εισαγωγών στην Κοινότητα. Αυτή η ανάγκη

ταχείας εκδόσεως της σχετικής διατάξεως δικαιολογεί την έκδοση της διατάξεως αυτής βάσει των αριθμητικών στοιχείων που χρησιμοποίησαν η αιτούσα, η Επιτροπή και το Συμβούλιο για τον υπολογισμό της τραπεζικής εγγυήσεως των 28 USD ανά τόνο, χωρίς να ζητηθεί από την αιτούσα να προσκομίσει νέα επικυρωμένα αριθμητικά στοιχεία. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο ναι μεν ζητούν την αύξηση του ποσού της εγγυήσεως, δεν προέβαλαν όμως σχετικά κανένα αντικειμενικό στοιχείο, όπως αύξηση της τιμής παρεμβάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του προαναφερθέντος κανονισμού 1785/81, της 30ής Ιουνίου 1981, όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια, ή μεταβολή της εγγυημένης τιμής περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου αριθ. 8 της τετάρτης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΚ, που υπεγράφη στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989, το οποίο να δικαιολογεί να δικαιολογούν την αύξηση αυτή.

41 Ενόψει των στοιχείων αυτών, πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται η σχετική με το επείγον προϋπόθεση έτσι ώστε να δικαιολογείται να επιτραπεί στην αιτούσα να εισαγάγει εκ νέου στην Κοινότητα 7 500 τόνους ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ.

42 Η στάθμιση των αντιθέτων συμφερόντων των διαδίκων της διαφοράς δεν μπορεί να εμποδίσει την εισαγωγή στην Κοινότητα αυτής της νέας ποσότητας ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ. Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά την ακρόαση των διαδίκων της 17ης Μαρτίου 1999 το Συμβούλιο αναγνώρισε, χωρίς η Επιτροπή να το αρνηθεί, ότι η εισαγωγή ποσότητας ζάχαρης ύψους 15 000 τόνων ετησίως δεν ενέχει κίνδυνο προκλήσεως διαταραχής της κοινοτικής αγοράς ζάχαρης.

Επί του ύψους της εγγυήσεως

43 Το ύψος της εγγυήσεως καθορίστηκε κατόπιν κοινής συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας, της Επιτροπής και του Συμβουλίου στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία ακολούθησε την ακρόαση των διαδίκων της 17ης Μαρτίου 1999, υπολογισθέν σε συνάρτηση με ποσότητα 15 000 τόνων.

44 Επομένως, για τους προαναφερθέντες λόγους (σκέψεις 38 έως 40), πρέπει να διατηρηθεί το ύψος της τραπεζικής εγγυήσεως σε 28 USD ανά τόνο ζάχαρης που η αιτούσα επιθυμεί να εισαγάγει στην Κοινότητα. Δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν τις πρακτικές λεπτομέρειες συστάσεως και προσαρμογής της ασφαλείας αυτής, οι οποίες διαλαμβάνονται στο σημείο 2 του διατακτικού της διατάξεως της 30ής Απριλίου 1999, πρέπει να ισχύσουν για την τραπεζική εγγύηση οι ίδιοι σχετικοί όροι.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) **Για τους λόγους που διαλαμβάνονται στη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1999, Τ-44/98** R II, Emesa Sugar **κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), και σύμφωνα με το σημείο 1 του διατακτικού της εν λόγω διατάξεως, αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 108β της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, του κανονισμού (ΕΚ) 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για λεπτομέρειες έκδοσης πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704 με σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, και της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1997 (VI/51329) έναντι της εταιρίας** Emesa Sugar (Free Zone) NV.

2) **Επιτρέπει στην** Emesa Sugar (Free Zone) NV **να εισάγει αλεσμένη ζάχαρη καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών (ΥΧΕ) στην Κοινότητα, κατά την**

**έννοια του άρθρου 6 του παραρτήματος II της αποφάσεως 91/482, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στην εν λόγω απόφαση όπως αυτή ίσχυε μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1997, υπό τους ακόλουθους όρους και περιορισμούς:**

**— ως άνω οι επιτρεπόμενες εισαγωγές υπόκεινται στις διατάξεις της αποφάσεως 91/482, όπως ίσχυαν πριν από την έναρξη της ισχύος της αποφάσεως 97/803/ΕΚ, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482, εξαρτώμενες ιδίως από την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού εισαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα, την υποχρέωση κατοχής πιστοποιητικού EUR-I και από την υποχρέωση συστάσεως εγγυήσεως ύψους 3 ευρώ ανά τόνο, ελευθερούμενης εφόσον η εισαγωγή πραγματοποιείται σύμφωνα με το πιστοποιητικό εισαγωγής·**

**— ο μέγιστος επιτρεπόμενος όγκος εισαγωγών είναι 7 500 τόνοι για το διάστημα από 31 Οκτωβρίου 1999 μέχρι 29 Φεβρουαρίου 2000. Μετά τις 29 Φεβρουαρίου 2000 η Emesa Sugar (Free Zone) NV θα μπορέσει να συνεχίσει την εισαγωγή στην Κοινότητα i) εντός του ορίου των 7 500 τόνων και ii) σύμφωνα με τους όρους που εκτίθενται στο παρόν σημείο του διατακτικού, της ζάχαρης που θα της παραδοθεί «ελεύθερη επί του πλοίου» (FOB) πριν την ημερομηνία αυτή·**

**— η εισαγόμενη στην Κοινότητα ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ πρέπει να πωλείται σε τιμή τουλάχιστον ίση προς την τιμή παρεμβάσεως που ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81, του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης·**

**— η Emesa Sugar (Free Zone) NV θα μπορεί να εισάγει ζάχαρη καταγωγής ΥΧΕ υπό την προϋπόθεση συστάσεως ασφαλείας με τη μορφή τραπεζικής εγγυήσεως ύψους 28 USD ανά τόνο ζάχαρης που επιθυμεί να εισαγάγει σύμφωνα με την παρούσα διάταξη. Η ασφάλεια αυτή πρέπει να συσταθεί το**

αργότερο την ημερομηνία παρουσιάσεως της ζάχαρης στο τελωνείο με σκοπό την υποβολή σχετικής δηλώσεως προς κάλυψη του ανωτέρω ορισθέντος όγκου. Το ύψος της ασφάλειας που πρέπει να συσταθεί ανά τόνο ζάχαρης θα αυξάνεται ή θα μειώνεται:

— σε συνάρτηση με την αύξηση ή τη μείωση της τιμής παρεμβάσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1785/81,

— σε συνάρτηση με τη μείωση ή την αύξηση της εγγυημένης τιμής περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο α', του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 8 της τέταρτης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΚ, που υπογράφηκε στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989.

Βάση αναφοράς για τη μείωση ή την αύξηση του ποσού της ασφαλείας είναι η τιμή παρεμβάσεως ή η εγγυημένη τιμή στις 31 Οκτωβρίου 1999.

— Κατόπιν εντολής του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, το συνολικό ποσό της ασφαλείας θα καταπέσει υπέρ της Κοινότητας αν το Δικαστήριο κρίνει, διαρκούσας της περιόδου από 31 Οκτωβρίου 1999 μέχρι 29 Φεβρουαρίου 2000, ότι το άρθρο 108β δεν είναι ανίσχυρο με την απόφαση που αναμένεται να εκδοθεί στην υπόθεση C-17/98·

— κατά τη διάρκεια της ισχύος του διατασσόμενου προσωρινού μέτρου, η Emesa Sugar (Free Zone) NV δεν θα μπορέσει να υποβάλει κανένα αίτημα χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής βάσει του κανονισμού 2553/97.

3) **Αν εκδοθεί διαρκούσας της περιόδου από 31 Οκτωβρίου 1999 μέχρι 29 Φεβρουαρίου 2000 η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση** C-17/98:

— **η παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων (φέρουσα αριθμό T-44/98 R II) θα επαναληφθεί εφόσον το Δικαστήριο δεν κηρύξει ανίσχυρο το άρθρο 108β της αποφάσεως 91/482 και οι διάδικοι θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Η συνέχεια την οποία θα δώσει στην παρούσα διαδικασία ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα καθοριστεί με νέα διάταξη, ενώ ορίζεται παράλληλα ότι η** Emesa Sugar (Free Zone) NV **θα μπορέσει να συνεχίσει να εισάγει στην Κοινότητα τη ζάχαρη που θα της παραδοθεί «ελεύθερη επί του πλοίου» (**FOB**) πριν την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου i) μέχρις ορίου 7 500 τόνων, ii) κατά τη διάρκεια της περιόδου που λήγει στις 29 Φεβρουαρίου 2000 και iii) σύμφωνα με τους όρους που εκτίθενται στο σημείο 2 του διατακτικού·**

— **η παρούσα διάταξη θα συνεχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της μέχρι τις 29 Φεβρουαρίου 2000 αν το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 108β της αποφάσεως 91/482 είναι ανίσχυρο και αν το Πρωτοδικείο δεν έχει εκδώσει την απόφασή του επί της υποθέσεως της κύριας δίκης (που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-44/98).**

4) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 29 Σεπτεμβρίου 1999.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

H. Jung — B. Vesterdorf